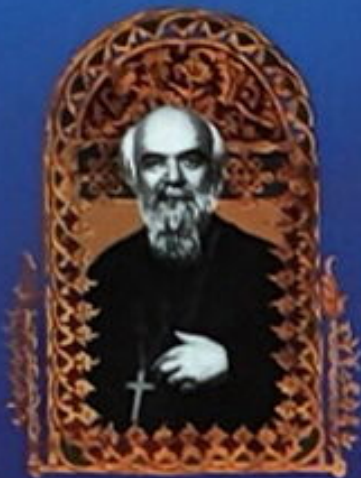

СВЕТИ
ВЛАДИКА
НИКОЛАЈ
СРПСКОЈ
ДЕЦИ

ДЕТЕТУ
КОЈЕ ЖЕЛИ
БОЖИЊУ
ПРИЧУ

КАД ЈЕ ЦАР БИО МАЛИ

ДОБРО ДЕТЕ

ПРИРЕДИО
ДРАГАН
ЛАЗАРЕВИЋ

УДРУЖЕЊЕ
"ДОБРОДЕТЕ"

СВЕТИ
ВЛАДИКА
НИКОЛАЈ

КАД
ЈЕ ЦАР
БИО
МАЛИ

ДЕТЕТУ
КОЈЕ ЖЕЛИ
БОЖИЊНУ
ПРИЧУ

ИЛУСТРОВАО И ПРИРЕДИО
ДРАГАН ЛАЗАРЕВИЋ

ИМПРЕСУМ

КОЛЕКЦИЈА

ДОБРО ДЕТЕ

ВЛАДИКА НИКОЛАЈ ВЕЛИМИРОВИЋ

КАД ЈЕ ЦАР БИО МАЛИ

ПО 92. ПИСМУ ИЗ “МИСИОНАРСКИХ ПИСАМА”
СВЕТОГ ВЛАДИКЕ НИКОЛАЈА
“ЈЕДНОМ МАЛОМ БАТИ КОЈИ ЖЕЛИ
ЈЕДНУ БОЖИЊНУ ПРИЧУ”

ИЛУСТРОВАО И ПРИРЕДИО
ДРАГАН ЛАЗАРЕВИЋ

ПО ОРИГИНАЛНОЈ ЗАМИСЛИ
О. НЕНАДА МАРКОВИЋА

ГРАФИЧКА ОПРЕМА И ДИЗАЈН
ДРАГАН ЛАЗАРЕВИЋ

ДИЗАЈН КОРИЦА
ДРАГАН ЛАЗАРЕВИЋ

ИЗДАВАЧ
УДРУЖЕЊЕ “ДОБРОДЕТЕЉ” БЕОГРАД

ЗА ИЗДАВАЧА
АЛЕКСАНДАР МИЉЕВИЋ

ШТАМПА
Caligraph

ДРУГО ИЗДАЊЕ / ТИРАЖ 1000

ПЛАСМАН:
udruzenjedobrodetelj@gmail.com
064 30 17 975

© 2020 ЗА ОВО ИЗДАЊЕ
Д. ЛАЗАРЕВИЋ И УДРУЖЕЊЕ “ДОБРОДЕТЕЉ” БЕОГРАД

CIP – КАТАЛОГИЗАЦИЈА У ПУБЛИКАЦИЈИ
НАРОДНА БИБЛИОТЕКА СРБИЈЕ, БЕОГРАД

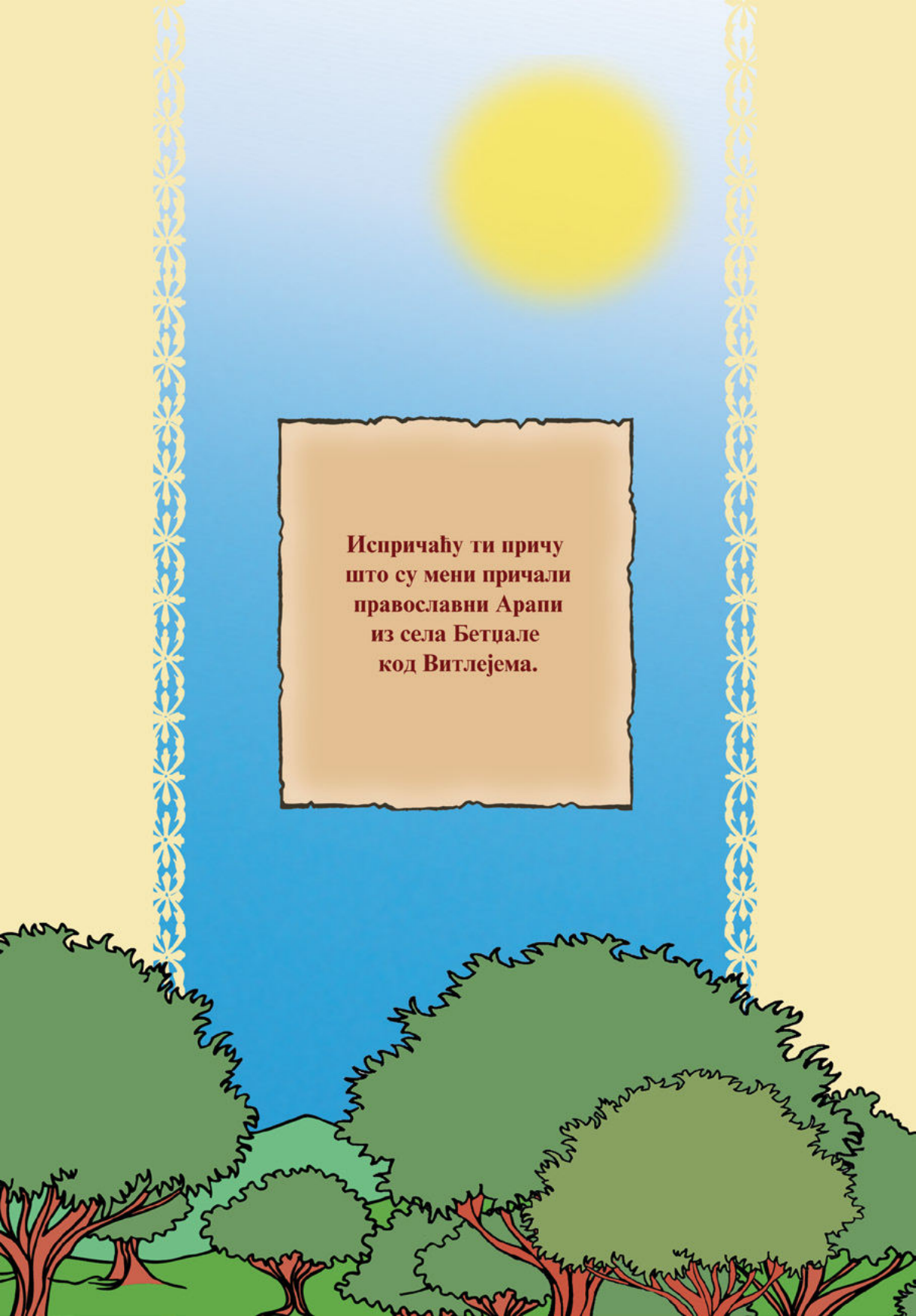
271.2–293.2(02.053.2)
821.163.41–93–32

ВЕЛИМИРОВИЋ, НИКОЛАЈ, 1880–1956
КАД ЈЕ ЦАР БИО МАЛИ: ДЕТЕТУ КОЈЕ ЖЕЛИ БОЖИЊНУ ПРИЧУ
ВЛАДИКА НИКОЛАЈ ВЕЛИМИРОВИЋ;
ИЛУСТРОВАО И ПРИРЕДИО ДРАГАН ЛАЗАРЕВИЋ
2. ИЗД. – БЕОГРАД: ДОБРОДЕТЕЉ, 2020 (БЕОГРАД : Caligraph)
[32] СТР.: ИЛУСТР.: 23 CM. – (КОЛЕКЦИЈА ДОБРО ДЕТЕ)

АУТОРОВЕ СЛИКЕ – ТИРАЖ 1.000

ISBN 978-86-81560-01-3

COBISS.SR-ID 25992713v

**Испричаћу ти причу
што су мени причали
православни Арапи
из села Бетцале
код Витлејема.**

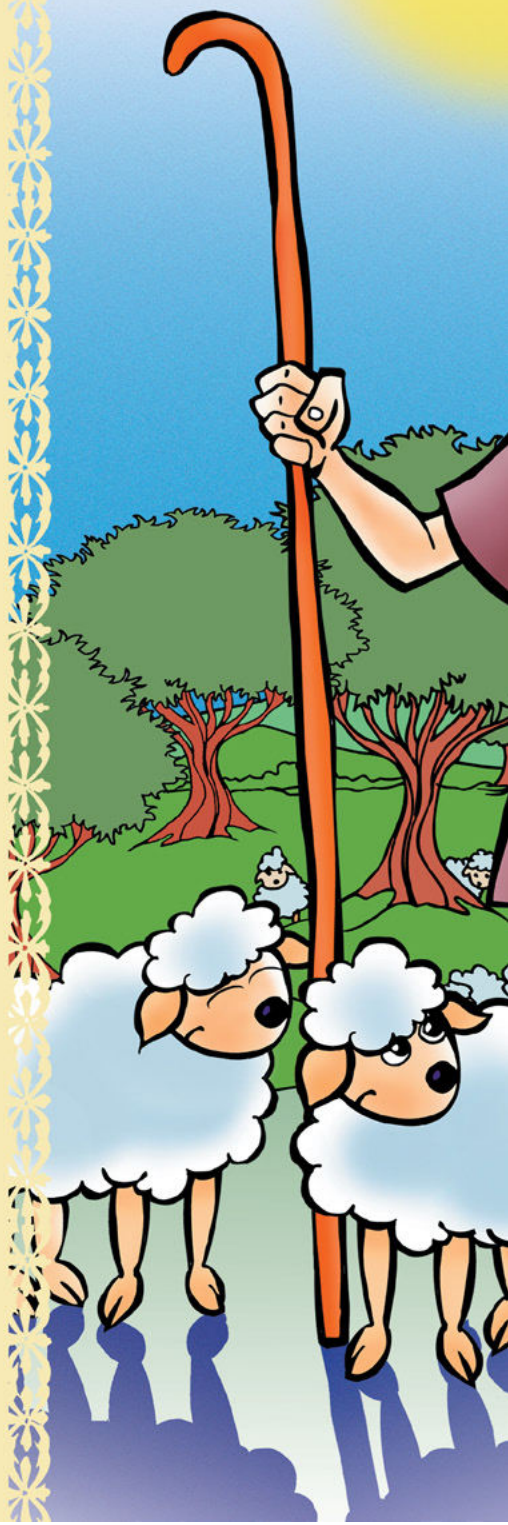
У старо прастаро
време, далеко пре
рођења Христова,
беше у Витлејему
човек по имену Јесеј.

А тај Јесеј имаше
осам синова.

Најмлађи син
Јесејев звао се
Давид.

Беше Давид пастир
и пасаше овце око
Витлејема.

Уз то још бејаше
овај лепи пастир
необично снажан
и храбар.

Кад би му лав или медвед ухватио овцу, он би их
лаконогo стизао, овцу вадио из зверских чeљусти
а звера убијао.

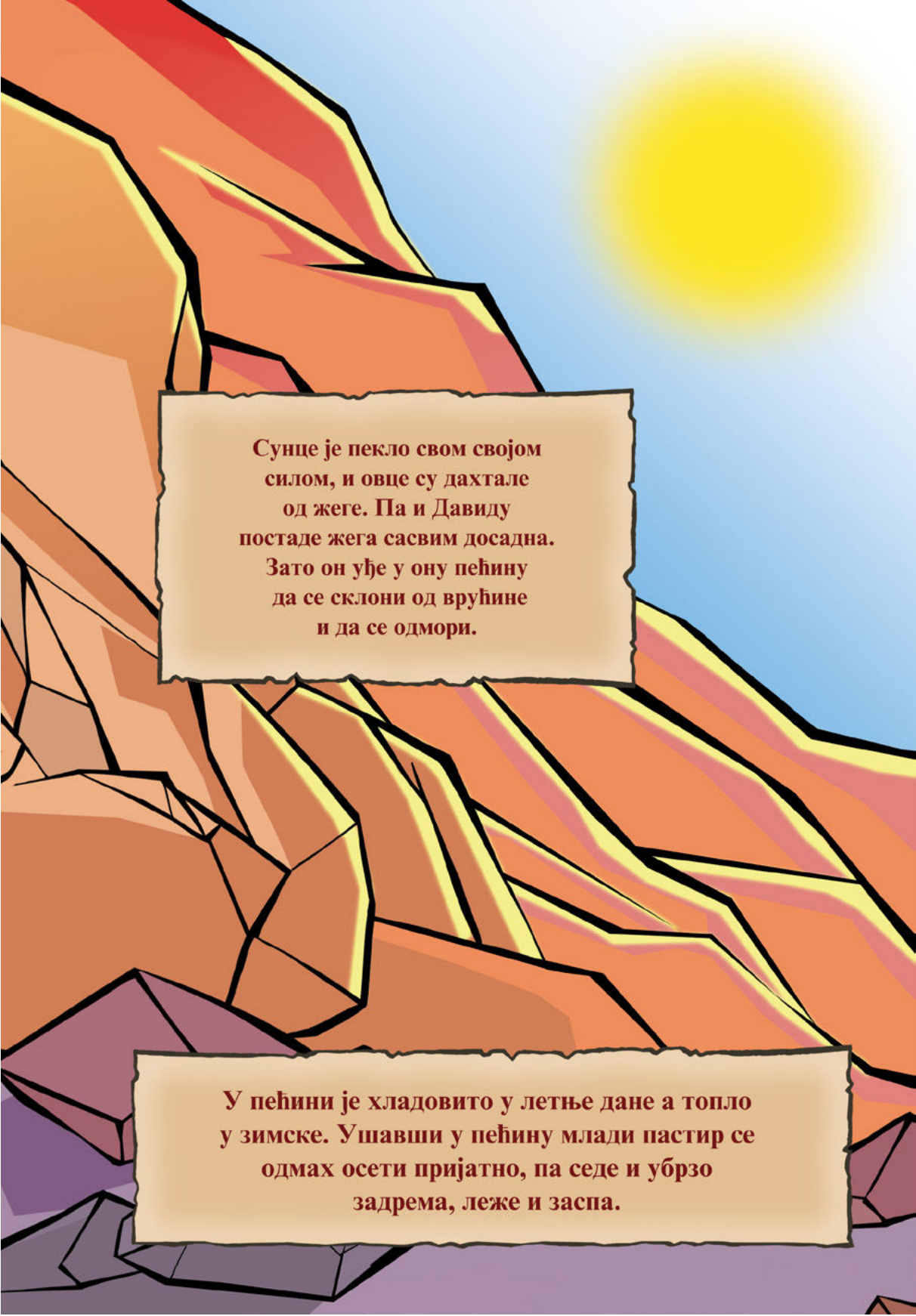
Често пута Давид је спавао у пољу,
на широкој постељи
земље покривен златотканим
ћилимом звезданог неба.

Но оно што ћу ти испричати није се догодило
у отвореном пољу под звездама него у једној
каменој пећини украј Витлејема.

Био тако један врућ дан,
какви су чести дани у
тој источној земљи.
Давидове овце полегале
у хлад под маслиново дрвеће.

Сунце је пекло свом својом
силом, и овце су дахтале
од жеге. Па и Давиду
постаде жега сасвим досадна.
Зато он уђе у ону пећину
да се склони од врућине
и да се одмори.

У пећини је хладовито у летње дане а топло
у зимске. Ушавши у пећину млади пастир се
одмах осети пријатно, па седе и убрзо
задрема, леже и заспа.

У пећини мрак, и у мраку очи оне
немани као две жишке! Давид се сав стресе
од страха. Његов положај био је очајан,
ван спасења.

Уједном сети се Давид свог
старог помоћника у невољама,
свога Господа, па узвикну из срца,
пуног бола и суза:
Не остави мене Госпode Боже мој,
не одступи од мене!
Похитај ми у помоћ избавитељу
мој од толиких беда!

